

2. Proizlazi li iz članka 18. stavka 2. Dublinske uredbe da su nizozemska tijela nakon podnošenja zahtjeva za ponovni prihvrat od 5. ožujka 2015. morala odmah prekinuti razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koje je još uvijek bilo u tijeku u Nizozemskoj u vrijeme podnošenja tog zahtjeva i okončati to razmatranje nakon isteka roka iz članka 24., tako da povuku ili izmjene prethodnu odluku od 11. lipnja 2014. o odbijanju zahtjeva za azil od 4. lipnja 2014.?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, je li za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je podnio tužitelj ostala odgovorna Nizozemska, te nadležnost za isto nije prenesena na Italiju, jer tuženik nije povukao ni izmijenio odluku od 11. lipnja 2014.?
4. Jesu li nizozemska tijela time što nisu spomenula da je u Nizozemskoj pred odjelom za upravno pravo Raada van State (Državno vijeće) u tijeku žalbeni postupak u drugom postupku za odobravanje azila povrijedila obvezu na temelju članka 24. stavka 5. Dublinske uredbe da talijanskim tijelima pruži informacije pomoću kojih bi mogla provjeriti je li Italija odgovorna državna članica na temelju kriterija utvrđenih u toj uredbi?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, dovodi li ta povreda do zaključka da zbog toga odgovornost za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu nije prenesena na Italiju, nego je ostala na nizozemskim tijelima?
6. Ako odgovornost nije ostala na Nizozemskoj, jesu li nizozemska tijela, s obzirom na činjenicu da je Italija izručila tužitelja Nizozemskoj u okviru kaznenog postupka koji se odnosi na njega, na temelju članka 17. stavka 1. Dublinske uredbe i odstupajući od njezina članka 3. stavka 1., trebala razmotriti zahtjev za međunarodnu zaštitu koji je on podnio u Italiji, i ne proizlazi li iz toga da nizozemska tijela razumno gledajući nisu trebala uporabiti ovlast iz članka 24. stavka 1. Dublinske uredbe da zatraže o talijanskih tijela ponovni prihvrat tuženika?

(¹) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. travnja 2017. uputio Verwaltungsgericht Berlin
(Deutschland) – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG protiv Land
Berlin**

(Predmet C-220/17)

(2017/C 239/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Tuženik: Land Berlin

Prethodna pitanja

1. (a) Je li članak 7. stavci 1. i 7. Direktive 2014/40/EU (¹) u vezi s člankom 7. stavkom 14. Direktive 2014/40/EU nevaljan zbog povrede načela pravne sigurnosti, s obzirom na to da se njime od država članica zahtijeva da zabrane stavljanje na tržište određenih duhanskih proizvoda iako nije potpuno jasno koje od tih duhanskih proizvoda treba zabraniti već od 20. svibnja 2016., a koje tek od 20. svibnja 2020.?
- (b) Je li članak 7. stavci 1. i 7. Direktive 2014/40/EU u vezi s člankom 7. stavkom 14. Direktive 2014/40/EU nevaljan zbog povrede načela jednakog postupanja, s obzirom na to da se njime, u pogledu zabrana koje trebaju usvojiti države članice, pravi razlika na temelju opsega prodaje, a da za to ne postoji opravdani razlog?

- (c) Je li članak 7. stavci 1. i 7. Direktive 2014/40/EU nevaljan zbog povrede načela proporcionalnosti i/ili povrede članka 34. UFEU-a, s obzirom na to da se njime od država članica zahtijeva da već od 20. svibnja 2016. zabrane stavljanje na tržište duhanskih proizvoda sa svojstvenom aromom čiji opseg prodaje na području cijele Unije predstavlja manje od 3 % u pojedinoj proizvodnoj kategoriji?
- (d) U slučaju negativnih odgovora na pitanja 1. (a) do 1. (c): kako treba tumačiti pojam „proizvodna kategorija” iz članka 7. stavka 14. Direktive 2014/40/EU? Treba li se uvrštavanje u „proizvodne kategorije” temeljiti na vrsti svojstvene arome ili na vrsti (aromatiziranog) duhanskog proizvoda, ili na oba kriterija?
- (e) U slučaju negativnih odgovora na pitanja 1. (a) do 1. (c): kako se utvrđuje je li u pogledu određenog duhanskog proizvoda dosegnuta granica od 3 % iz članka 7. stavka 14. Direktive 2014/40/EU, ako ne postoje službeni i javno dostupni podaci i statistika u tom pogledu?
2. (a) Mogu li države članice prilikom prenošenja članaka 8. do 11. Direktive 2014/40/EU u nacionalno pravo donijeti dodatna prijelazna pravila?
- (b) U slučaju negativnog odgovora na pitanje 2. (a):
- (1) Jesu li članak 9. stavak 6. i točka (f) druge rečenice članka 10. stavka 1. Direktive 2014/40/EU nevaljani zbog povrede načela proporcionalnosti i/ili povrede članka 34. UFEU-a, s obzirom na to da se njima utvrđivanje određenih zahtjeva u pogledu označivanja i pakiranja delegira Komisiji, a da joj se ne određuje rok u tom pogledu i ne propisuju detaljnija prijelazna pravila ili rokovi kako bi se osiguralo da obuhvaćeni poduzetnici imaju dovoljno vremena za prilagodbu zahtjevima iz te direktive?
- (2) Jesu li druga rečenica članka 9. stavka 1. (tekst upozorenja), druga rečenica članka 9. stavka 4. (veličina slova), točke (b) (podaci o prestanku pušenja) i (e) (položaj upozorenja) druge rečenice članka 10. stavka 2. te prva rečenica članka 11. stavka 1. (označavanje) Direktive 2014/40/EU nevaljani zbog povrede načela proporcionalnosti i/ili povrede članka 34. UFEU-a, s obzirom na to da državama članicama daju različita prava u vezi s izborom i dizajnom, a da im ne određuju rok u tom pogledu i ne propisuju detaljnija prijelazna pravila ili rokove kako bi se osiguralo da obuhvaćeni poduzetnici imaju dovoljno vremena za prilagodbu zahtjevima iz te direktive?
3. (a) Treba li članak 13. stavak 1. točku (c) u vezi s člankom 13. stavkom 3. Direktive 2014/40/EU tumačiti na način da se njime od država članica zahtijeva da zabrane uporabu podataka o okusu, mirisu, aromi ili drugim aditivima čak i ako ti podaci nisu promotivni, a uporaba sastojaka još uvijek je dopuštena?
- (b) Je li članak 13. stavak 1. točke (c) Direktive 2014/40/EU nevaljan, s obzirom na to da se njime povređuje članak 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

(¹) Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL 2014., L 127, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. travnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) –
M. G. Tjebbes i dr. protiv Minister van Buitenlandse Zaken**

(Predmet C-221/17)

(2017/C 239/32)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State